

10. NED./GODINU
09. 06. 2013.

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Bogumil, Dijana
- **Utorak:** sv. Barnaba, apostol
- **Srijeda:** Leon, Gašpar
- **Četvrtak:** sv. Antun Padovanski
- **Petak:** Zdravko, Zlatko
- **Subota:** sv. Vid, Vito

MISE SU:

Prizna- Sv. ANTE: 8,00 sati – nema misne nakane
Cesarica : 9 sati + Stjepan i Anica Petranović;
Pave, Franjka, Nikola, Anica, Pave i Josip Šutić
L. Šugarje: 11 s. + Za sve pok. iz ob. Maras Josipa

Građanska inicijativa zahvaljuje se svima koji su na bilo koji način pridonijeli u sudjelovanju izjašnjavanja građana o potrebi da hrvatski Sabor raspiše referendum s pitanjem " Jeste li za to da se u Ustav Republike unese odredba po kojoj je brak životna zajednica žene i muškarca".

- U četvrtak je proslava blagdana sv. Ante u Prizni - Gradina. **Sv. misa je u 12. sati.** Potičem župljane iz Prizne da obavijeste i pozovu svoje drage na proslavu blagdana sv. Ante.

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:
u župnoj crkvi su:

10. NED./GODINU 09. 06. 2013.

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)
19 sati - Po nakani

Ponedjeljak, 10. LIPNJA

19,00 sati + za pok. roditelje Trumf i Žiher

utorak, 11. LIPNJA

19,00 sati

Srijeda, 12. LIPNJA

19,00 sati +

Četvrtak, 13. LIPNJA

19,00 sati – Po nakani

Petak, 14. LIPNJA

19,00 sati + Srećko Devčić

Subota, 15. LIPNJA

19,00 sati + Mile Pavičić

13. lipnja 2013. - PRIZNA - GRADINA
– SV. ANTE MISA u 12 sati
+ Ivan i Kata Matijević (Barabica)

11. NED./GODINU 16. 06. 2013.

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)
19 sati +

Cesarica : 9 sati + Tonaž Vrban

L. Šugarje: 11 sati + Marko i Baraba Maras

Prizna- Sv. Ante: 8,00 sati

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna
Kapucinski samostan
Kapucinska 1, Karlobag
tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

09. 06. 2013.

God. III., br. 85.

»Kad je Gospodin ugleda, sažali se nad njom i reče joj: „Ne plači!”
Pristupi zatim, dotače se nosila; nosioci stadoše, i on reče: „Mladiću, kažem ti, ustani!”
I mrtvac se podiže i progovori, a on ga dade njegovoj majci.
« (Lk 7,13-15)

Homilija za 10. ned./god. – 'C'

Evangeoski izvještaj o uskrsnuću sina udovice iz Naina kojega je Isus oživio od mrtvih, znak je Kristove ljubavi prema majci udovici.

Ovo oživljavanje udovičina sina je izraz Božje dobrote prema poniznima i ožalošćenima, a Isus tu dobrotu objavljuje ljudima.

Njegova sućut prema majci udovici koja se ne svodi samo na lijepe riječi, trebala bi i nas nadahnjivati u opažanju i iscjeljivanju ljudskih nevolja, nevolja ljudi koje susrećemo u svom životnom krugu.

To je trajni zadatak Crkve: okrenuti se prema siromašnima, bijednima i nevoljnima i prema svima onima kojima je potrebna bilo kakva materijalna ili duhovna pomoć.

Ovo Isusovo čudo uskrisenja mrtvog sina jedinca majke udovice znak je još veće milosti poziva pogana i židova na obraćenje, odnosno na duhovno uskrsnuće po vjeri u Isusa Krista, Sina Božjega. To se upravo desilo svetom Pavlu apostolu koji nam baš danas u svojoj poslanici Galaćanima govori o svome obraćenju.

Pavao osjeća da ga je Bog, komu »se je svidjelo otkriti mu Sina svojega« pozvao »da ga navješćuje među poganima« (usp. Gal 1,15-16).

Onda tri godine nakon obraćenja Pavao je pošao u Jeruzalem da Kefi, Petru, poglavaru Crkve, izloži svoj plan misijskog djelovanja među poganima. Znao je dobro da vjeru Crkve mogu naviještati samo oni koji su u zajedništvu s Petrom i s ostalim pročelnicima Crkve. Neka to bude poticaj svima nama da ostanemo u zajedništvu s cijelom Crkvom i sa onima koje je Krist postavio za pastire svojega naroda tako da bi svatko od nas mogao što dostojnije i plodonosnije živjeti po Evanđelju Kristovu i to Evanđelje Božjeg života prenositi i drugima kojima je potrebno spasenje.

Sveti Vid

dječak mučenik u vrijeme Dioklecijanovog i Maksimijanovog progonstva. Rodio se oko 290. na Siciliji. O njemu ima malo izvjesnih povijesnih podataka, ali postoje mnoge legende. Prema predaji, još dok je bio dječak, vlastiti otac Hylas, poganski sicilijanski senator, tukao ga je i prisiljavao da se

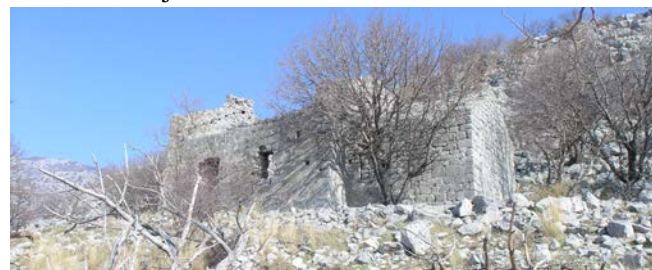
odrekne kršćanske vjere. Otac je kasnije oslijepio i žrtvovao rimskom bogu Jupiteru vola za ozdravljenje, ali uzalud. Oca je izliječila Vidova molitva, ali je dječak u svojoj dvanaestoj godini (po nekim legendama u sedmoj) ipak morao pobjeći u Lukaniju (danas talijanska pokrajina Basilicata), zajedno sa svojim učiteljem Modestom i njegovom ženom, odgojiteljicom Krescencijom, koji su ga i obratili na kršćanstvo i zbog toga bili izbičevani. Putem im je hranu na brodić donosio orao. U Lukaniji je Vid čudesima liječio bolesnike, pa ga je car Dioklecijan zajedno sa skrbnicima pozvao u Rim da mu ozdravi sina od padavice. Vid mu je izliječio sina, ali nije htio žrtvovati poganskim bogovima pa je osuđen na smrt, zajedno sa svojim skrbnicima. Bačen je u kotao vrućeg ulja (zajedno s jednim pijetlom, zbog toga ga i zazivaju kod predugog spavanja), iz kojeg je izašao nepovrijeđen, zatim su ga bacili u jamu gladnim lavovima, ali ih je on blagoslovio pa su samo ležali do njegovih nogu. Nakon brojnih mučenja, anđeo ga je izveo iz tamnice i otpratio njega i skrbnike u Lukaniju, gdje su oko 303. umrli od pretrpljenih muka. Jedan je od 14 svetih zaštitnika u nevolji, zazivaju ga padavičari, živčani bolesnici, slabovidni, kod napada divljih životinja, ugriza pasa, ujeda zmija, udara groma, oluja, a zaštitnik je ljekarnika, pivara, gostioničara, podrumara, glumaca, komičarki i komičara, plesača, pasa, župa, crkava i kapela diljem svijeta i hrvatskih krajeva. Zaštitnik je i naše crkve koja se nalazi na brdu pokraj Vidovca.

Crkva Sv. Vida na Drvišici

Lokalitet Drvišica nalazi se iznad Karlobaga, a svojom kompleksnošću i kontinuitetom, pozornost znanstvenika pridobio je još krajem 19. st. kada prapovijesna gradina i crkva Svetog Vida ulaze u znanstvenu literaturu.

Crkva Svetog Vida izgrađena je u 13. st. Smještena je na zapadnim obroncima lokaliteta, a pristup je moguć stazom koja se odvaja od Terezijane. Spada u skupinu planinskih crkava na Velebitu, a danas su sačuvani njezini zidovi, pročelje s dijelom preslice, te četvrtasta apsida. Ulaz u crkvu se nalazi na zapadu, dok se na južnoj strani nalaze prozorski otvori. Unutrašnjost je ožbukana grubom i finom žbukom, a

prilikom ranijih pregleda crkvice nazirali su se ostatci nekih slikarija.

Male udubine nastale ispadanjem kamenja iz zidova danas služe za postavljanje zavjetnih darova koje su vjernici vjerojatno ostavljali obilaskom crkve na dan Svetog Vida. Budući da je teren na Drvišici prirodno strm, prostor oko crkvice je pretvoren u terasu da bi dio vjernika mogao stajati i ispred te pratiti misu.

Dvadesetak metara istočnije od crkve nalaze se i ostatci nekog većeg objekta koji je mogao biti u vezi s crkvom. No, crkvu i širi prostor je potrebno arheološki istražiti da bi se dobilo više podataka o preciznoj dataciji i izgledu crkve. Brojni dijelovi arhitekture koji se nalaze ispred i unutar građevine pokazuju da je crkva Sv. Vida pregrađivana i obnavljana.

Misa na dan sv. Vida 2006. god